

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med de Ændringer, jeg her har tilladt mig at stille.

Bramsen: De to Ændringsforslag, som den højtærede Minister har stillet, angaa, som den højtærede Minister ogsaa udtalte, de to Punkter, med Hensyn til hvilke jeg henstillede til ham at foretage Forandring i Lovforslaget. Da Ændringsforslagene nu dække mine Ønsker, vil jeg anbefale dem begge til det høje Tings Vedtagelse. Jeg understreger samtidig den højtærede Ministers Udtalelser om, at denne Lovgivning ikke berører Salg, Falbydelser og Afhændelse af hele Præmieobligationer.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 3511 fg.) vedtoges uden Afstemning.

Det af Justitsministeren stillede Ændringsforslag til § 3 (se ovenfor),

§ 3, saaledes ændret, og §§ 4 og 5 vedtoges uden Afstemning.

Det af Justitsministeren stillede Ændringsforslag om Indsættelse af en ny Paragraf efter § 5 samt

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bogføring m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3641 fg.)

Sagen sattes til Forhandling.

Tvede: Det foreliggende Forslag er, om end under et andet Navn end det i Fjor her i Tinget behandlede Forslag om Handelsbøgers Førelse, dog i det store og hele af samme Indhold. Hovedprincippet er at gøre Bogføring til en Pligt i en ret vid Udstrækning, idet det er ganske nødvendigt, at Folk, som handle med en Person, naar det gaar galt, maa have Lov til at vide, om hans Forretning har været ført paa behørig Maade. I det foreliggende

Lovforslag er jo optaget det væsentligste af de Ændringer, som det i Fjor af dette høje Ting nedsatte Udvalg foreslog i sin Betænkning af den 14. April 1910, og naar Lovforslaget nu har faaet Navneforandring og er kommet til at hedde Lov om Bogføring m. v., er det jo en Følge af, at der ogsaa er taget andet end Handelsfolks Bøger med ind derunder. Som den højtærede Minister fremhævede ved Forslagets Forelæggelse, er det ogsaa nu, hvad især i Fjor blev debatteret her i Salen, gjort til Pligt, at Sagførere ogsaa skulle føre Bøger. Endvidere er denne Pligt udstrakt til beværtningsdrivende, Haandværkere, Skuespildirektører osv. Der er fra forskellig Side bl. a. sagt, at det var en ret stor Fordring at stille f. Eks. til smaa beværtningsdrivende, men under Navnet Beværtning kommer jo meget store Forretninger, Forretninger, som omsætte Hundrede Tusinder om Aaret, som træde i meget stor Handelsforbindelse med Grosister, Producenter osv., saa det kan vist siges at være ganske betimeligt, at ogsaa disse Virksomheder komme ind under de bogføringspligtige. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne fuldt ud tiltræde, at der er sket disse forskellige nye Tilføjelser, hvorved Lovforslaget bliver endnu mere omfattende end det i Fjor forelagte. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en nærmere Omtale af selve Forslaget, idet jeg formentlig kan henvise til de Forhandlinger, som fandt Sted her i Fjor, og som ville være de fleste ærede Medlemmer i klar Erindring. Jeg skal bl. a. kun nævne, at der i Fjor ikke var optaget Pligten til at føre Hovedbøger, som nu er indsat i Lovforslaget, og som hele det af Tinget nedsatte Udvalg var enigt om, idet det ansaa Tilstedeværelsen af en Hovedbog, der viste de forskellige Konti og Kontokuranter med de forskellige Folk, som vedkommende var i Handelsforbindelse med, for en nødvendig Betingelse for at danne sig et Skøn over en Forretnings Førelse. Endvidere er det jo nu ogsaa blevet sagt, at Forretningsbogføring skal være saaledes, at man kan se, hvilke Vekselforpligtelser der er indgaaet, hvilke Kautions- og dermed beslægtede Forpligtelser Folk have paataget sig, og det maa vist siges at være ganske overordentlig betimeligt, at det er blevet sat ind. Hvor smukke og gode Bøgerne end maatte være, saa vil en Mand, naar han indgaar større Forpligtelser, Vekselengagementer osv. uden at have et Overblik derover, til sidst køre ud i det vilde og slet ikke vide, hvor han er henne. Det er